

ΕΙΣΗΓΗΤΙΚΗ ΕΚΘΕΣΗ

Στο Σχέδιο νόμου «Εναλλακτικές μορφές ενέργειας και ρύθμιση θεμάτων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας».

Προς τη Βουλή των Ελλήνων

Μετά την ενεργειακή κρίση και την απότομη αύξηση των τιμών του πετρελαίου κατά τη 10ετία του 70, το ενδιαφέρον της παγκόσμιας Κοινότητας στράφηκε προς τις εναλλακτικές πηγές ενέργειας.

Με τον όρο «εναλλακτικές μορφές ενέργειας» εννοούμε την ηλιακή και την αιολική ενέργεια, την γεωθερμία, τη βιομάζα, την ενέργεια των κυμάτων, όπως επίσης και άλλες, σε αντίθεση με τις «ασυνήθιστες» μορφές ενέργειας όπως είναι το πετρέλαιο, το φυσικό αέριο και τα στερεά καύσιμα (λιθάνθρακας, λιγνίτης, τύρφη).

Οι ανωτέρω εναλλακτικές πηγές ενέργειας αναφέρονται και σαν «πράσινη ή «κονοανώτιστες» πηγές ενέργειας, εφόσον δεν είναι εξαντλησιμες.

Τώρα πλέον έχει πλατιά συνειδητοποιηθεί ότι για την ικανοποίηση των ενεργειακών μας αναγκών καταναλώνουμε τα πολύτιμα αποθέματα των στερεών, υγρών και αερίων πηκτιμών, που δημιουργήθηκαν πριν από εκατομμύρια χρόνια στο φλοιό της γης και εξαντλούνται με σχεδόν ρυθμό. Τα κινδύματα αυτά επαρκούν για μερικές δεκάδες ή εκατοντάδες χρόνια, με τα σημερινά επίπεδα ενεργειακής κατανάλωσης, και θα έπρεπε να αξιοποιούμε καλύτερα την πολύτιμη αυτή κληρονομιά της φύσης από το να την καίμε για παραγωγή ηλεκτρισμού, για παράδειγμα.

Αλλά η γρήγορη ζήτηση θα πρέπει να αποδευμευτούμε από τα συμβατικά καύσιμα, και οι εναλλακτικές μορφές ενέργειας είναι η μόνη ενεργειακή λύση για μια μελλοντική επήλη, όπου ο άνθρωπος θα συμβιώνει αρμονικά με το περιβάλλον.

Την τελευταία δεκαετία δόθηκαν σημαντικά ποσά για την έρευνα και ανάπτυξη των εναλλακτικών πηγών ενέργειας, και αρκετές τεχνολογίες εφαρμογής τους έχουν σήμερα αποδειχθεί οικονομικές και διαδίδεται η εφαρμογή τους. Η αξιοποίηση της γεωθερμίας είχε αρχίσει από τις αρχές του αιώνα μας, και σήμερα στην περιοχή LARDERELLO της Ιταλίας είναι εγκατεστημένες μονάδες ηλεκτροπαραγωγής ισχύος 420 MW.

Η ευρεία αξιοποίηση της αιολικής ενέργειας άρχισε στις αρχές της δεκαετίας μας. Για παράδειγμα αναφερόμαστε ότι στην Καλιφόρνια των Ηνωμένων Πολιτειών οι εγκατεστημένες ανεμογεννήτριες θα ξεπεράσουν τα 4000 MW μέσα στα 1985, και στη Δανία υπάρχουν σήμερα εγκατεστημένες πάνω από 1000 ανεμογεννήτριες. Αναπτύχθηκε επίσης το ενδιαφέρον για τα μικρά υδροηλεκτρικά έργα, και πολλές χώρες (Αυστρία, Γαλλία, Δυτ. Γερμανία, Νορβηγία, Ην. Πολιτείες) εφαρμόζουν ή ετοιμάζουν προγράμματα για την ανάπτυξη των έργων και την αξιοποίηση του υδροδυναμικού τους. Η νομοθεσία που ίσχυε στις διάφορες χώρες ήταν συνήθως ανεπαρκής ή παρτή στην αντιμετώπιση των εναλλακτικών μορφών ενέργειας, γιατί δεν είχε προβλέψει την εξέλιξή τους. Οι εναλλακτικές μορφές ενέργειας παρουσίασαν αρκετές ιδιαίτερες, και η υπάρχουσα νομοθεσία ήταν εμπόδιο στην διάδοση της εφαρμογής τους. Για παράδειγμα, οι εναλλακτικές μορφές ενέργειας είναι διάχυτες στη φύση, και η αξιοποίησή τους είναι δυνατόν να γίνει και με συσκευές μικρής ισχύος, από μικρούς καταναλωτές, οικιακούς, γεωργικούς ή βιομηχανικούς.

Έτσι σε αρκετές χώρες (Ιταλία, Γαλλία, Μεγάλη Βρετανία, Ηνωμένες Πολιτείες) έγινε αναπροσαρμογή της νομοθεσίας, ώστε να επιτρέπεται η παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας και από τρίτους, πέραν των ηλεκτρικών Εταιρειών, και να υποχρεώνονται οι ηλεκτρικές Εταιρείες να αγοράζουν το πλεονάζον ηλεκτρικής ενέργειας των άλλων παραγωγών, κάτω πάντοτε από ορισμένους όρους και προϋποθέσεις.

Η Ελλάδα είναι μία χώρα προικισμένη με εναλλακτικές πηγές ενέργειας. Το γεωθερμικό δυναμικό υψηλής ενθαλπίας της χώρας μας, που είναι κατάλληλο για παραγωγή ηλεκτρισμού, είναι από τα μεγαλύτερα του κόσμου και εκτιμάται σε 750 MW. Η πλειοψηφία της Ελλάδας είναι η μεγαλύτερη από όλες τις χώρες της Ευρώπης. Το αιολικό δυναμικό ορισμένων περιοχών της χώρας μας, κυρίως στο νησιωτικό χώρο, είναι ιδιαίτερα υψηλό και σε μερικά μέρη η μέση ετήσια ταχύτητα του ανέμου υπερβαίνει τα 10 μέτρα το δευτερόλεπτο, σε σύγκριση με τα 5-6 μέτρα/δευτερόλεπτο που επικρατούν στις περισσότερες περιοχές της Δανίας.

Μεγάλο είναι επίσης και το ενεργειακό δυναμικό των διαφόρων μορφών βιομάζας (καπνόξυλα, βλακικά και γεωργικά παραπροϊόντα, παραγωγή βιοαερίου από απόβλητα κτηνοτροφικών εκμεταλλεύσεων, παραγωγή αιθινόλης από γεωργικά προϊόντα) που παραμένει αναξιοποίητο. Τέλος, έχουν εντοπισθεί στη χώρα μας περίπου 100 θέσεις μικρών υδροηλεκτρικών έργων με συνολική ισχύ της τάξης των 400 MW και ετήσια παραγωγή ενέργειας περίπου 1500 MW ενώ πιστεύεται ότι το συνολικό δυναμικό των μικρών υδροηλεκτρικών είναι πολύ μεγαλύτερο.

Ενδιαφέρουσα είναι επίσης η τεχνολογία της συμπαραγωγής θερμότητας (που αποκατανάλωνεται ή διανέμεται σε αστικές και βιομηχανικές περιοχές) και ηλεκτρισμού. Η ενεργειακή απόδοση των σταθμών συμπαραγωγής είναι σημαντικά μεγαλύτερη της απόδοσης των σταθμών ηλεκτροπαραγωγής, επιτυγχάνοντας έτσι ορθολογικότερη χρήση καυσίμου και εξοικονόμηση ενέργειας.

Στην Ελλάδα, όπως και στις άλλες χώρες που προαναφέρθηκαν, η υπάρχουσα νομοθεσία δεν ήταν ευνοϊκή για την διάδοση των εναλλακτικών πηγών ενέργειας και της συμπαραγωγής.

Με το νομοσχέδιο αυτό γίνεται η αναγκαία αναμόρφωση της νομοθεσίας, με σκοπό την ταχεία διάδοση της εφαρμογής τους. Η βασική αρχή του νομοσχεδίου είναι ότι δίδεται και σε άλλους, πλην της ΔΕΗ, το δικαίωμα, μετά από άδεια του Υπουργού Ενέργειας και Φυσικών Πόρων, της παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από διάφορες πρωτογενείς πηγές ενέργειας και ιδιαίτερα από τις εναλλακτικές μορφές ενέργειας. Υποχρεώνεται επίσης η ΔΕΗ να αγοράσει την περίσσεια ενέργειας των παραγωγών, με βάση τιμολόγια που τα πλαίσια τους εγκρίνονται από τον Υπουργό Ενέργειας και Φυσικών Πόρων ύστερα από γνώμη της ΔΕΗ.

Τα αναμενόμενα οφέλη για την Εθνική Οικονομία από την ευρεία διάδοση των εναλλακτικών πηγών ενέργειας και της συμπαραγωγής είναι πολύπλευρα και σημαντικά, και θα αναφερόμαστε τα κυριότερα:

μείωση της εξάρτησης της χώρας μας από εισαγόμεν, ενέργεια.

μείωση των συλλογισματικών δαπανών.

μείωση των απωλειών και αύξηση της απόδοσης του Εθνικού ενεργειακού συστήματος.

μείωση των απαιτούμενων επενδύσεων στο ηλεκτρικό σύστημα.

δυνατότητα ανάπτυξης νέων βιομηχανικών κλάδων για την εφαρμογή των νέων τεχνολογιών.

περιορισμό των δυσμενών επιδράσεων στο περιβάλλον από τη μειωμένη λειτουργία των συμβατικών σταθμών ηλεκτροπαραγωγής.

Παράλληλα κρίθηκε αναγκαία η θέσπιση νέων διατάξεων που θα ρυθμίζουν ορισμένα θέματα τα οποία είτε δεν καλύπτονται από τις ισχύουσες διατάξεις είτε η ισχύουσα σήμερα ρύθμισή τους δημιουργεί εμπόδια στην εξυπηρέτηση των αναγκών των πολιτών. Με βάση τα ανωτέρω, συντάχθηκε το παρόν σχέδιο νόμου με το οποίο προβλέπονται τα εξής:

Άρθρο 1.

Με το άρθρο αυτό ορίζεται ότι η ΔΕΗ έχει το αποκλειστικό δικαίωμα της παραγωγής, μεταφοράς και διανομής της

ηλεκτρικής ενέργειας σε όλη τη χώρα. Το προνόμιο αυτό της ΔΕΗ διατυπώθηκε σε ανεξάρτητο άρθρο για να τονισθεί ιδιαίτερα ο σκοπός της ΔΕΗ που είναι ο αποκλειστικός φάρος για την ηλεκτρική ενέργεια ανεξάρτητα από τον τρόπο παραγωγής της και ότι κάθε σχετική δραστηριότητα άλλων φορέων στην ηλεκτρική ενέργεια ασκείται κατά παρέκκλιση από του προνομίου.

Άρθρο 2—7.

1. Με τα άρθρα αυτά ορίζονται εκείνες οι περιπτώσεις που κατά παρέκκλιση του προνομίου της ΔΕΗ, επιτρέπεται και σε άλλους, πλην της ΔΕΗ, φορείς (που αποκαλούνται αυτοπαραγωγοί) να αναπτύξουν δραστηριότητα στην παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας.

2. Αποκλειστικός σκοπός της αυτοπαραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας θα είναι η κάλυψη των ιδίων αναγκών σε ηλεκτρική ενέργεια των αυτοπαραγωγών δεδομένου, ότι η διάθεσή της σε τρίτους απαγορεύεται (βλ. άρθρο 3).

Κατ' εξαίρεση και προκειμένου να ενισχυθεί η προσπάθεια ανάπτυξης των ανανεώσιμων πηγών ενέργειας (ηλιακή, αιολική, βιομάζα, γεωθερμία, μικρά υδροηλεκτρικά) ορίζεται ότι οι αυτοπαραγωγοί μπορούν να παράγουν ηλεκτρική ενέργεια από τις ανωτέρω πρωτογενείς ενεργειακές πηγές περισσότερη από τις ανάγκες τους, την δε περίσσεια αυτής θα μπορούν να πωλούν αποκλειστικά στη ΔΕΗ.

Σε κάθε περίπτωση έχει προσδιοριστεί το επιτρεπόμενο ανώτατο όριο του μεγέθους του σταθμού που μπορεί να εγκατασταθεί από τον αυτοπαραγωγό σε σύγκριση με την μέγιστη εγκαταστήσιμη ισχύ της εγκατάστασής του που θα τροφοδοτείται.

3. Προκειμένου για παραγωγή ηλεκτρικής ενέργειας από γεωθερμία η παραγωγή αυτή συνδυάζεται και με τις διατάξεις του νόμου 1475/84 «αξιοποίηση του γεωθερμικού δυναμικού».

Επιπλέον ορίζεται ότι σε περίπτωση που η γεωθερμική πηγή μπορεί να αποδώσει ισχύ μεγαλύτερη από το επιτρεπόμενο όριο, η ΔΕΗ δικαιούται να αναλάβει την εκμετάλλευση του πλεονάζοντος γεωθερμικού δυναμικού. Εάν η ΔΕΗ δεν ενδιαφέρεται τότε οι περιορισμοί, όσον αφορά την ισχύ της μονάδας ηλεκτροπαραγωγής του αυτοπαραγωγού, δεν ισχύουν.

Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε αναγκαία γιατί δεν είναι δυνατόν πριν από την πραγματοποίηση της αναγκαίας γεωτρύπης να είναι απόλυτα γνωστά τα τεχνικά χαρακτηριστικά του γεωθερμικού ρευστού που θα ευρεθεί και σε περίπτωση που η δυναμικότητα της πηγής είναι σημαντική να είναι δυνατή η πλήρης εκμετάλλευση αυτής.

4. Όσον αφορά την συμπαραγωγή με τις διατάξεις του νόμου παρέχεται η δυνατότητα στις Βιομηχανικές Επιχειρήσεις παράλληλα με την παραγωγή θερμότητας να αναπτύξουν και ισόποση ηλεκτροπαραγωγή, με σκοπό τη βελτίωση του βαθμού απόδοσης της όλης εγκατάστασης, ενώ, προκειμένου για εκμεταλλεύσεις υποπαραγωγών του βιομηχανικού κυκλώματος ή ανάκτηση απωλειών θερμότητας, το δικαίωμα παραγωγής από αυτές ηλεκτρικής ενέργειας παρέχεται χωρίς περιορισμό, προκειμένου να καθίσταται δυνατή η πλήρης εκμετάλλευση και αξιοποίησή τους.

Διευκρινίζεται ότι οι βιομηχανικές επιχειρήσεις έχουν δικαίωμα να ιδρύουν σταθμούς ηλεκτροπαραγωγής για την τροφοδοτήση μιας συγκεκριμένης βιομηχανικής μονάδας τους, στο χώρο της οποίας θα πραγματοποιείται η ηλεκτροπαραγωγή και όχι να παράγουν ενέργεια σε μια μονάδα (εργαστάσιο) και να το διαθέτουν σε άλλη ή άλλες μονάδες (εργαστάσια) της ίδιας επιχείρησης ή θυγατρικής τους.

5. Τέλος όσα αφορά τους ΟΤΑ και μόνο σ' αυτούς και στις επιχειρήσεις που τυχόν θα ιδρύουν σύμφωνα με τις διατάξεις του Ν. 1416/84 με αποκλειστικό σκοπό την ηλεκτροπαραγωγή, παρέχεται το δικαίωμα να αναπτύξουν σταθμούς παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας από απορρέματα ή βιομάζα ή και από Αιολική Ενέργεια με σκοπό την πώλησή της στη ΔΕΗ, προκειμένου να μπορέσουν να τα αξιοποιήσουν. Επίσης στους ΟΤΑ παρέχεται η δυνατότητα με τις ίδιες

προϋποθέσεις να αξιοποιήσουν και την υδροηλεκτρική ενέργεια που τυχόν υπάρχει στην περιοχή τους, εφόσον βέβαια το σχετικό υδροηλεκτρικό έργο δεν ενταχθεί στο πρόγραμμα ανάπτυξης της ΔΕΗ.

Άρθρο 8.

Με το άρθρο αυτό ορίζεται ότι απαγορεύεται η διάθεση σε τρίτους της ηλεκτρικής ενέργειας που παράγεται από τους σταθμούς των αυτοπαραγωγών.

Η περίσσεια της ηλεκτρικής ενέργειας θα διατίθεται αποκλειστικά στη ΔΕΗ που υποχρεούται να την αγοράσει εκτός αν οι τοπικές συνθήκες δεν επιτρέπουν την διάθεσή της στην κατανάλωση.

Οι τεχνικοί και οικονομικοί όροι διασύνδεσης των σταθμών των αυτοπαραγωγών (κυρίων και εφεδρικών) με τα δίκτυα της ΔΕΗ, καθώς και οι όροι διάθεσης στη ΔΕΗ της περίσσειας της ηλεκτρικής ενέργειας ρυθμίζονται με σύμβαση που συνάπτεται μεταξύ ΔΕΗ και αυτοπαραγωγών.

Οι γενικοί όροι αυτών των συμβάσεων, καθώς και τα πλαίσια των τιμολογίων καθορίζονται με αποφάσεις του Υπουργού Ενέργειας και Φυσικών Πόρων.

Με το άρθρο αυτό παρέχεται η δυνατότητα στους ΟΤΑ να ιδρύουν σταθμούς ηλεκτρικής ενέργειας σε οικισμούς που δεν είναι συνδεδεμένοι με τα δίκτυα της ΔΕΗ και η σύνδεσή τους είναι αντιοικονομική.

Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε αναγκαία για να είναι δυνατή η ίδρυση από τους ΟΤΑ μονάδων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας για την εξυπηρέτηση ενός μεμονωμένου οικισμού που δεν μπορεί να εξυπηρετηθεί από τις εγκαταστάσεις της ΔΕΗ, γιατί αλλιώς θα ήταν αδύνατη αφού θα αντίκειται στις διατάξεις της πρώτης παραγράφου του ίδιου άρθρου.

Άρθρο 9.

Με το άρθρο αυτό ορίζεται ότι το γήπεδο που θα εγκατασταθεί ο σταθμός αυτοπαραγωγής πρέπει να βρίσκεται σε επαφή με το γήπεδο της θέσης κατανάλωσης, ώστε να αποφεύγονται τα προβλήματα που δημιουργούνται από την κατασκευή των απαιτούμενων δικτύων για τη μεταφορά της παραγόμενης ενέργειας από τη θέση παραγωγής στη θέση κατανάλωσης.

Ειδικά όμως και προκειμένου για γεωθερμικούς ή μικρούς υδροηλεκτρικούς σταθμούς είναι δυνατόν οι ανωτέρω θέσεις να απέχουν μεταξύ τους.

Η ρύθμιση αυτή κρίθηκε αναγκαία για να αντιμετωπιστεί η πολύ πιθανή περίπτωση υπάρξεως κάποιας απόστασης μεταξύ θέσεως παραγωγής και θέσεως κατανάλωσης.

Για άρση των προβλημάτων που τυχόν θα δημιουργηθούν από μία πιθανή προσέγγιση των δικτύων τη ΔΕΗ με τα δίκτυα του αυτοπαραγωγού ορίζεται ότι η ειδική άδεια που απαιτείται θα χορηγείται ύστερα από γνώμη της ΔΕΗ.

Άρθρα 5, 6 και 7, 10, 11 και 12.

Με τα άρθρα αυτά ορίζεται η υποχρέωση των αυτοπαραγωγών να εροδιάζονται με άδειες ίδρυσης, εγκατάστασης και λειτουργίας των σταθμών τους, που χορηγούνται από τον Υπουργό Ενέργειας και Φυσικών Πόρων, ύστερα από γνώμη της ΔΕΗ, και οι περιπτώσεις που απαλλάσσονται από αυτή την υποχρέωση.

Η άδεια ίδρυσης (άρθρο 5) σκοπεύει στην διερεύνηση της σκοπιμότητας ίδρυσης του σταθμού και ορίζεται το περιεχόμενο της σχετικής τεχνικοοικονομικής προμελέτης που θα υποβάλλεται και τα κριτήρια που θα εξετάζονται για τη χορήγησή της.

Η άδεια εγκατάστασης (άρθρο 6) είναι συσχετισμένη με την συγκεκριμένη θέση στην οποία πρόκειται να γίνει ο σταθμός και για τη χορήγησή της εξετάζονται η τεχνική αρτιότητα του σταθμού και οι επιπτώσεις από τη λειτουργία αυτού στο περιβάλλον.

Τέλος η άδεια λειτουργίας χορηγείται ύστερα από την εξακρίβωση ότι ο σταθμός, όπως κατασκευάστηκε, μπορεί να λειτουργήσει.

Άρθρο 13.

Με το άρθρο 13 ορίζεται η διαδικασία που απαιτείται για να μπορούν να ελεγχθούν οι μικροί σταθμοί που σύμφωνα με τις διατάξεις των άρθρων 11 και 12 του νόμου αυτού σκεπάζονται από την υποχρέωση να πάρουν άδεια εγκατάστασης και λειτουργίας. Έτσι αν η λειτουργία τους δημιουργεί προβλήματα στο περιβάλλον θα μπορεί ο Νομάρχης να τους ε-ξαιρέσει από την απαλλοτρίωση.

Στην περίπτωση αυτή ο σταθμός θα πρέπει να πάρει άδεια λειτουργίας από το Υπουργείο Ενέργειας και Φυσικών Πόρων. Θεωρείται ότι ο Υπουργός εξετάζων την σχετική αίτηση του ενδιαφερομένου για την χορήγηση της άδειας λειτουργίας του σταθμού του, θα μπορεί είτε να χορηγήσει την άδεια με όρους, περιορισμούς και προϋποθέσεις, είτε να αρνηθεί να την χορηγήσει.

Άρθρο 14.

Με το άρθρο αυτό παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Ενέργειας και Φυσικών Πόρων να ρυθμίζει με αποφάσεις του θέματα δικαιολογητικών και κάθε άλλου σχετικού θέματος για την έκδοση των αδειών. Ομοίως με αποφάσεις του Υπουργού Ενέργειας και Φυσικών Πόρων ρυθμίζονται οι κανονισμοί εγκατάστασης και λειτουργίας των σταθμών. Ομοίως παρέχεται εξουσιοδότηση στον Υπουργό Ενέργειας και Φυσικών Πόρων με Π.Δ. αρμόδιος μόνον να μεταβάλλει τα ανωτέρω επιτρεπόμενα όρια ισχύος των σταθμών ηλεκτροπαραγωγής που έχουν δεσποθεί για τις διάφορες κατηγορίες σταθμών (άρθρο 2), αρκεί να επεκτείνει τις εξαιρέσεις από την υποχρέωση ερδασμού με άδειες ίδρυσης, εγκατάστασης και λειτουργίας τους σε άλλες κατηγορίες σταθμών (άρθρα 5, 6 και 7).

Άρθρο 15.

Σκοπός του άρθρου είναι η παροχή δυνατότητας στη ΔΕΗ ύστερα από σχετική απόφαση του Υπουργού Ενέργειας και Φυσικών Πόρων να ενεργοποιεί τους ιδιωτικούς σταθμούς των αυτοπαραγωγών ισχύος πάνω από 500 KW σε περίπτωση εξαιρετικά έκτακτων συνθηκών. Τέτοιες έκτακτες συνθήκες πρέπει να λαμβάνουμε ότι: συντρέχουν κυρίως όταν, από βλάβες μεγάλων σταθμών της ή των δικτύων μεταφοράς της ή ΔΕΗ αδυνατεί να τροφοδοτήσει μια περιοχή ή ολόκληρη τη χώρα με την απαιτούμενη ηλεκτρική ενέργεια.

Σε περίπτωση άρνησης των αυτοπαραγωγών να θέσουν σε λειτουργία τους κύριους ή εφεδρικούς σταθμούς η ΔΕΗ μπορεί να περιορίσει ή να διακόψει κατά προτεραιότητα την παροχή ρεύματος στην επιχείρηση που ανήκει ο σταθμός.

Επίσης προβλέπεται η απαξιώωση του αυτοπαραγωγού για την τυχόν παροχή στη ΔΕΗ της ηλεκτρικής ενέργειας που του περισσεύει.

Τα αυτά ισχύουν και για την περίπτωση γενικότερης έκτακτης ανάγκης.

Άρθρο 16.

Με το άρθρο αυτό ορίζεται απαγόρευση κατασκευής δικτύων διανομής κατά μήκος ή πάνω ή κάτω από δημόσιους δρόμους, από πλατείες, και λοιπούς κοινόχρηστους χώρους.

Στην απαγόρευση αυτή δεν εμπίπτουν τα δίκτυα της ΔΕΗ τα δίκτυα φωτισμού οδών και πλατειών που ανήκουν στους ΟΤΑ ή τα Δημοτικά Ταμεία, καθώς και τα δίκτυα των ηλεκτροκίνητων μαζικών μέσων μεταφοράς (ηλεκτρικών τρένων τρέλε, τραμ, οδών).

Το μέτρο κρίθηκε απαραίτητο γιατί η κατασκευή τέτοιων δικτύων από ιδιώτες και κυρίως υπόγειων δικτύων ενδέχεται να προκαλέσει ατυχήματα στις περιπτώσεις επισκευής ή ανακατασκευής των δρόμων ή των πλατειών.

Σήμερα η κατασκευή τέτοιων δικτύων είναι επιτρεπτή ύστερα από ειδική έγκριση που παρέχεται με Διάταγμα που προτείνεται από τον Υπουργό Ενέργειας και Φυσικών Πόρων.

Άρθρο 17.

Με το άρθρο αυτό ορίζονται οι διοικητικές κυρώσεις που επιβάλλονται στους παραβαίνοντες τις διατάξεις του νόμου καθώς και η διαδικασία προσφυγής κατά των σχετικών αποφάσεων επιβαλής αυτών.

Άρθρο 18.

Με το άρθρο αυτό ορίζεται η υποχρέωση των αυτοπαραγωγών που διαθέτουν κύριους ή εφεδρικούς σταθμούς να εφοδιαστούν με άδεια λειτουργίας καθώς και η προθεσμία μέσα στην οποία οφείλουν να πάρουν την άδεια αυτή (1 χρόνο). Επίσης ορίστηκε η διαδικασία με την οποία οι σταθμοί πρέπει να εναρμονιστούν με τους σχετικούς κανονισμούς.

Άρθρα 19 και 20.

Με τα άρθρα αυτά ορίζονται οι καταργούμενες διατάξεις και ο χρόνος έναρξης της ισχύος του νόμου.

Αθήνα, 15 Ιουνίου 1985

Οι Υπουργοί

Εθνικής Οικονομίας
ΓΕΡ. ΑΡΣΕΝΗΣ

Εσωτερικών
Α. ΚΟΥΤΣΟΓΙΩΡΓΑΣ

Ενέργειας και Φυσικών Πόρων
ΕΛΕΥΘΕΡΙΟΣ ΒΕΡΥΣΑΚΗΣ

ΚΑΤΑΡΓΟΥΜΕΝΕΣ ΔΙΑΤΑΞΕΙΣ
ΣΤΟ ΣΧΕΔΙΟ ΝΟΜΟΥ

Εναλλακτικές μορφές ενέργειας και ρύθμιση θεμάτων παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας.

1. Ν.Δ. υπ' αριθ. 349/22—29.11.69 (ΦΕΚ Α' 251)
Περί εγκατάστασης σταθμών παραγωγής ηλεκτρικής ενέργειας εις μεγάλας βιομηχανικές επιχειρήσεις.

Άρθρο 1.

1. Κατά παρέκκλιση των διατάξεων του άρθρου 2 του Νόμου 1468/50, «περί ίδρύσεως Δημοσίας Επιχειρήσεως Ηλεκτρισμού», ως τροποποιήθη δια του άρθρου 1 του Α. Ν. 4672/51, «περί τροποποιήσεως και συμπληρώσεως των διατάξεων του Νόμου 1468/50», των διατάξεων των παρ. 3 και 4 άρθρ. 1 του Ν.Δ. 3523/56, «περί οργανώσεως της διανομής της ηλεκτρικής ενέργειας», ως και πάσης ετέρας αντιθέτου διατάξεως και υπό τους όρους του άρθρου 3 του παρόντος, επιτρέπεται όπως μεγάλα βιομηχανικά επιχειρήσεις, εγκαθίστανται ιδίους θερμοηλεκτρικούς σταθμούς εντός του εργοστασιακού των χώρου δια την κάλυψιν των εις ηλεκτρικήν ενέργειαν αναγκών των.

2. Οι όροι και οι προϋποθέσεις χαρακτηρισμού βιομηχανικών επιχειρήσεων ως μεγάλων, καθορίζονται δια Β. Δ/των εκδιδόμενων προτάσει των Υπουργών Συντονισμού και Βιομηχανίας.

3. Περί της συνδρομής των όρων και προϋποθέσεων της προηγουμένης παραγράφου εις εκάστην συγκεκριμένην περίπτωσιν εκδίδεται κοινή απόφασις των Υπουργών Συντονισμού και Βιομηχανίας, δημοσιευομένη εις την Εφημερίδα της Κυβερνήσεως.

4. Η κατά την προηγουμένην παράγρασον απόφασις εκδίδεται κατ' εκτίμησιν εδία των δυνατοτήτων παροχής της απαιτούσης ηλεκτρικής ενέργειας υπό της Δημοσίας Επιχειρήσεως Ηλεκτρισμού, ως και της επιδράσεως της τιμής της ενέργειας επί του κόστους παραγωγής της ενδιαφερομένης, δια την λήψιν της άδειας επιχειρήσεως.

Άρθρο 2.

Δια την κατασκευήν και λειτουργίαν των εν τω προηγου-